אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות כג.

גמ' (א) מ"ט משום נקלה אמר רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה מנין לרצועה שהיא של עגל דכתיב [1]ארבעים יכנו וסמיך ליה [2]לא תחסום שור בדישו ואמר רב ששת משום רבי אלעזר בן עזריה מנין ליבמה שנפלה לפני מוכה שחין שאין חוסמין אותה דכתיב לא תחסום שור בדישו וסמיך ליה [3]כי ישבו אחים יחדו וגו' ואמר רב ששת משום ר' אלעזר בן עזריה כל המבזה את המועדים כאילו עובד עכו"ם דכתיב [4]אלהי מסכה לא תעשה לך וסמיך ליה [5]את חג המצות תשמור ואמר רב ששת משום ר' אלעזר בן עזריה כל המספר לשון הרע וכל המקבל לשון הרע וכל המעיד עדות שקר ראוי להשליכו לכלבים דכתיב [6]לכלב תשליכון אותו וסמיך ליה [7]לא תשא שמע שוא וגו' קרי ביה נמי לא תשיא: ושתי רצועות וכו': תנא של חמור כדדריש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא [8]ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע וגו' אמר הקב"ה יבא מי שמכיר אבוס בעליו ויפרע ממי שאינו מכיר אבוס בעליו: ידה טפח וכו': אמר אביי שמע מינה כל חד וחד לפום גביה עבדינן ליה אמר ליה רבא אם כן נפיש להו רצועות טובא אלא אמר רבא אבקתא אית ליה כי בעי מיקטר ביה כי בעי מרפה בה: מלקין אותו וכו': מנא הני מילי אמר רב כהנא דאמר קרא [9]והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר רשעה אחת מלפניו שתי רשעיות מאחריו: אין מלקין אותו וכו': אמר רב חסדא אמר רבי יוחנן מנין לרצועה שהיא מוכפלת שנאמר והפילו והא מיבעי ליה לגופיה א"כ לכתוב קרא ישיהו מאי הפילו ש"מ תרתי: המכה מכה בידו: תנו רבנן אין מעמידין חזנין אלא חסירי כח ויתירי מדע רבי יהודה אומר אפילו חסירי מדע ויתירי כח אמר רבא כוותיה דרבי יהודה מסתברא דכתיב לא יוסיף פן יוסיף אי אמרת בשלמא חסירי מדע היינו דצריך לאזהורי אלא אי אמרת יתירי מדע מי צריך לאזהורי ורבנן אין מזרזין אלא למזרז תנא כשהוא מגביה מגביה בשתי ידיו וכשהוא מכה מכה בידו אחת כי היכי דליתה מרדיה: והקורא קורא כו': תנו רבנן הגדול שבדיינין קורא השני מונה והשלישי אומר הכהו בזמן שמכה מרובה מאריך בזמן שמכה מועטת מקצר והא אנן תנן חוזר לתחלת המקרא מצוה לצמצם ואי לא צמצם חוזר לתחלת המקרא תנו רבנן מכה רבה אין לי אלא מכה רבה מכה מועטת מנין ת"ל [א] לא יוסיף אם כן מה תלמוד לומר מכה רבה לימד על הראשונות שהן מכה רבה: נתקלקל וכו': תנו רבנן אחד האיש ואחד האשה בריעי ולא במים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר האיש בריעי והאשה במים וחכ"א אחד האיש ואחד האשה בין בריעי בין במים והתניא רבי יהודה אומר אחד האיש ואחד האשה בריעי אמר רב נחמן בר יצחק שניהם שוין בריעי אמר שמואל כפתוהו ורץ מבית דין פטור מיתיבי קלה בין בראשונה בין בשניה פוטרין אותו נפסקה רצועה בשניה פוטרין אותו בראשונה אין פוטרין אותו אמאי להוי כרץ התם רץ הכא לא רץ ת"ר (ב)אמדוהו לכשילקה קלה פוטרין אותו לכשיצא מבית דין קלה מלקין אותו ולא עוד אלא אפילו קלה בתחלה מלקין אותו שנאמר והכהו [וגו'] ונקלה ולא שלקה כבר בבית דין: **מתני'** כל חייבי כריתות שלקו נפטרו ידי כריתתם שנאמר [1]ונקלה אחיך לעיניך כשלקה הרי הוא כאחיך דברי רבי חנניה בן גמליאל ואמר רבי חנניה בן גמליאל מה אם העובר עבירה אחת נוטל נפשו עליה העושה מצוה אחת על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו ר"ש אומר ממקומו הוא למד שנאמר [10]ונכרתו הנפשות העושות וגו' ואומר
אשר

אין חוסמין. אין מגערין בה שלא תאמר אי אפשי בו: **את המועדים.** חולו של מועד: **חג המצות תשמור.** מפרש בחגיגה (דף יח.) אם בראשון ובשביעי הרי כבר אמור הא לא בא להזהיר אלא על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה: **אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס** היינו מעיד עדות שקר: **אבקתא.** כמו איבק אניק: **במספר.** שתי רשעיות מאחריו: **אפילו יתירי כח ואפילו חסירי מדע.** דאין להקפיד בכך: **אי אמרת בשלמא דאפילו חסירי מדע.** יכולין להעמיד בהן היינו דאיצטריך כו' לאזורי: **מכה מועטת.** כגון שאמדוהו לפחות מכה כשיעור אחד: **אין לי אלא מכה רבה כו'.** רישא דברייתא הכי איתא בסיפרי אין לי אלא בזמן שמוסיפין על מנין ארבעים על כל אומד ואומד שאמדוהו בית דין מנין ת"ל [ב] לא יוסיף מכל מקום מכה רבה אין לי אלא מכה רבה כו' אין לי דחייב על לא יוסיף אלא בזמן שהכהו מכות הרבה על האומד מכות מועטות אפילו שתי מכות או אחת מנין דאסור להוסיף ת"ל לא יוסיף [ג] לא יוסיף להכותו על אלה על מנין האומד: **שהוא מכה רבה.** שניתן להכותו בעל כורחו. כן נראה לרבי ובלשון אחר קיבל רבי: **ה"ג** ת"ר אחד האיש ואחד האשה בריעי ולא במים דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר האיש בריעי והאשה במים וחכמים אומרים אחד האיש ואחד האשה בין בריעי בין במים והתניא רבי יהודה אומר אחד האיש ואחד האשה בריעי אמר רבי יצחק הא דקאמר רבי יהודה אחד האיש ואחד האשה בריעי הכי קאמר שניהן שוין בריעי. דמשנתקלקלו בריעי פטורין אבל במים איכא פלוגתא: **קלה.** נתקלקל בריעי. ולישנא דקרא נקט ונקלה לשון זלזול: **בין בראשונה בין בשניה.** בין קודם שהכהו כלל בין לאחר שהכהו והיינו ראשונה הגבהה ראשונה שמגביה ידו להכות אם נתקלקל באותה הגבהה מחמת פחד או שנתקלקל בהגבהה שניה דהיינו לאחר שהכהו: **פוטרין אותו.** דנקלה קרינא ביה דהא קלה: **נפסקה הרצועה.** אם בהגבהה שניה נפסקה פוטרין אותו דהא נקלה באותה הכאה שהכהו ואם קודם שהכהו נפסקה כשהרים ידו להכות אין זו קלה: **לכשילקה קלה.** פירושו לכשילקה יקלה שאמדוהו שאם ילקוהו מיד יתקלקל בריעי פוטרים דפן יוסיף ונקלה כתיב דאין נותנין לו מכה שיקלה עליה מיד כך שמעתי אבל אמדוהו שלא יתקלקל עד לאחר המלקות מלקין אותו: **קלה תחלה.** קודם שקיבל שום הכאה מלקין אותו אחרי כן: **מתני' על אחת כמה וכמה שתנתן לו נפשו.** דמדה טובה מרובה ממדת פורענות אחד מחמש מאות דבמדת פורענות כתיב (שמות כ) פוקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים ובמדה טובה כתיב (שם) עושה חסד לאלפים ומתרגמינן לאלפין דרי ארבעה דורות כנגד אלפים דורות היינו אחד מחמש מאות. מיעוט לאלפים אינו פחות משני אלפים וכל שכן אם כפשוטו דמשמע אלפים עד סוף כל הדורות: **דכתיב.** אחר כל העריות ונכרתו הנפשות העושות הרי חייב כרת על הנכשל בהן ונתן חיים למונע ובדל מהם דכתיב קודם העריות ושמרתם את חוקותי ואת משפטי וגו':
אשר

רבי יהודה אומר (בעינן יתירי כח ו) חסירי מדע. נ"ל דפליג אתנא קמא דלאמר אין מעמידין כלל חסירי מדע דאין מדקדקין בדבר דבהא טעמא דגמרא אין נכון לכאורה לומר דלרבי יהודה מעמידין דוקא חסירי מדע:

שניהם שוין (ג). ומיהו אשה אף במים:

קלה. כל הנתקלקל בריעי איש ואשה משהגביה הרצועה להלקותו בראשונה או בשניה פוטרין אותו ואין מכין אותו כלל אבל נפסקה דוקא כי נפסקה בשניה שלקה אחת ולא שנפסקה בראשונה קודם שלקה כלל:
והכאת

מסורת הש"ס

א) [יבמות ד.], ב) פסחים קיח., ג) נ"א דהתיתי מרזיא [וכ"א בערוך ערך רז א'], ד) כריתות יא. ב"ק לב:, ה) [תוספ' פי"ד], ו) שבועות כח., ז) [תוספ' פי"ד], ח) רש"א אין מלקין, ט) נ"א שנקלה, י) [מגילה ז:], כ) [שמות כג] ל) [ע"ז יד:], מ) [פי' תלא בה ג], נ) [נ"ל בכל כחו פרש"י], ס)דברים כה.

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' (מ"ט משום נקלה) תא"מ ונ"ב פ"א אין זה: (ב) שם ת"ר אמדוהו לכשילקה יקלה פוטרין וכו' מב"ד יקלה מלקין וכו' ולא שיקלה כבר כב"ד: (ג) תוס' ד"ה שניהם שוין בריעי ומיהו:

◆

הגהות הגר"א

[א] גמ' לא יוסיף. נמחק וכ"ב על אלה (וכ"ה בספרי): [ב] רש"י ד"ה אין לי כו' "אלא" נ"ל "יסף": [ג] שם לא יוסיף. נ"ל על אלה:

◆

מוסף רש"י

שאין חוסמין אותה. אין סותמין טענותיה לבושה להתייבם לו, אלא כופין אותו וחולץ, חוסמין לישנא דקרא נקט, דיליף לה מלא תחסום (יבמות ד.). כל המבזה את המועדים. שעושה מלאכה בחולו של מועד, דכתיב את חג המצות תשמור, ונפקא לן במסכת חגיגה (יח.) איסור מלאכה בחולו של מועד (רשב"ם פסחים קיח.). המקבל לשון הרע. שמקבלו ומאמינו על חבירו, אע"ג דלקבוליה לא מיבעי ליה, למיחש ליה מיבעי כדמפרש במסכת נדה (סא. רשב"ם שם). קרי ביה נמי לא תשיא. נראה בעיני דלא גרסינן ליה, דכולהו משתמע מלא תשא, שכשמספר או מעיד הרי נושא בפיו שמע שוא (שם). התם רץ. ונתגנה במטפה זו ואיכא ונקלה אחיך כיון שנקלה הרי הוא אחיך (שבועות כח.). כל חייבי כריתות שלקו. שהתרו בהן עדים על לאו שעמו כרת ולקו בב"ד, נפטרו ידי כריתתם. שוב אין ב"ד של מעלה נפרעין (מגילה ז:).

עין משפט נר מצוה

קכו א מיי' פי"ב מהל' יבום הל' יד סמג עשין כא טוש"ע אה"ע סי' קסה סעיף ד [וכרב אלפס כתובות סמוך לסוף פרק ז דף קח]:
קכח ב מיי' פי"ז מהל' י"ט הל' טו:
קכט ג מיי' פט"ז מהל' סנהדרין הל' ח:
קל ד ה מיי' שם הל' ט:
קלא ו ז מיי' שם הל' יא:
קלב ח מיי' שם פי"ז הל' ו:
קלג ט י כ מיי' שם הלכה ה:
קלד ל מיי' שם הל' ז:
מ [מיי' שם ופי"ב מהל' עדות הל"ד]:

◆

תורה אור השלם

1. אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ: דברים כה ג
2. לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ: דברים כה ד
3. כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ: דברים כה ה
4. אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ: שמות לד יז
5. אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם: שמות לד יח
6. וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ: שמות כב ל
7. לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס: שמות כג א
8. יָדַע שׁוֹר קֹנֵהוּ וַחֲמוֹר אֵבוּס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן: ישעיהו א ג
9. וְהָיָה אִם בִּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: דברים כה ב
10. כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם: ויקרא יח כט